

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.9. S. Columbani initia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VI. autem scelere sibi cumulaverat Regio
A. C. 590. Fisco adscripta fuere. Abbas Epiphanius quoque officio suo privatus est.

Illud præterea in hoc Concilio Mentensi actum. Basilia ad Episcoporum pedes prostrata veniam rogavit, promittens, se cum sua Abbatissa in gratiam redituram, in Monasterio S. Crucis Pictavii reliquum vitæ tempus exacturam, & sub Regula lubenti animo futuram. Chrodiolda edixit, nunquam se ad illud Monasterium reversuram, quamdiu Abbatissa Leubovera ibi versaretur. Tum Childeberto Rege rogante, ut veniam consequerentur, ad Communionem admittæ sunt, & Pictavium deductæ, his conditionibus positis, ut Basilia in Monasterium regrederetur, & Chrodiolda in prædio ipsi a Rege donato commoraretur. Hic scandali antea inauditi finis fuit.

§. IX.

S. Columbani Initia.

Ad illud jam tempus pervenimus, quo S. Columbanus Sedem in Gallia elegit, atque hoc ipso anno 590. celeberrimum Monasterium Luxoviense fundavit. Is in Hybernia & Provincia Lagoniensi seu *Leinster* anno circiter 560. natus, adhuc puerulus artibus liberalibus Grammatica, Rhetorica, Geometria imbuitur;

*vit. to. 2. Act
 Ben. p. 7.*

buitur; cum vero admodum formosus
 esset, timuit, ne voluptatis illecebris suc-
 cumberet. Hinc relicta patria & per
 calcatam pergens Matrem ad aliam Hy-
 bernaë Provinciam divertens, venerabi-
 lis Viri, cui nomen Silen, regimini se
 commisit. Sub illius Disciplina tantum
 in sacris litteris profecit, ut juvenis tra-
 ctatus in Psalmos & quædam alia Opera
 scripserit. Monasterium *Bencor* deinde
 ingressus, quod famæ celebritate cæte-
 ra omnia in Hybernia sub Regimine Ab-
 batis Commagelii, seu Congalii supera-
 bat, in eo aliquot annos transegit edo-
 mandis pravis affectibus intentus. Tum
 ut ab amore mundi totus avelleretur,
 Abrahami peregrinantis exemplum se-
 qui, & patriam fugere constituit. Cum
 propositum Abbati aperuisset, is ægre con-
 sensit, ut ipsius auxilio privaretur; ne
 vero Dei Voluntati resistere videretur,
 discessuro amplius non obstitit. Itaque
 S. Columbanus accepta Abbatis Benedi-
 ctione annum agens trigessimum ex Mo-
 nasterio *Bencor* cum duodecim aliis Mo-
 nachis exiit. Primum in magnam Bri-
 tanniam, & inde in Galliam trajecerunt,
 ubi illo tempore Fides quidem erat inte-
 gra, sed Disciplina sive ob externorum ho-
 stium incursiones, sive ob Prælatorum ne-
 gligentiam collapsa. In paucis locis pœ-
 nitent-

Sæculum VI.

A. G. 590.

#. II.

U 2

niten-

Sæculum VI. nitentiæ publicæ usus retinebatur, pa-
A.C. 590. ci mortificationem sensuum amabant.

Columbanus, quacunq[ue] transibat
 Verbum Dei prædicabat, ejusque Doctri-
 nâ præclara Virtus maximam Auctori-
 tem conciliabat. Ita humilitati stude-
 bat, ut semper cum sociis de ultimo lo-
 co contenderet. Omnes una volunta-
 te regi dixisses, atque Monachorum
 storum modestia, sobrietas, mansuetudo,
 patientia, charitas cunctos in admira-
 tionem rapiebat. Si quis ipsorum er-
 raret, cæteri omnes errorem corrigeret
 satagebant. Nulli alicujus rei dominium
 erat, nunquam inter eos contentio aut
 jurgia nascebantur, & quocunq[ue] deve-
 nissent, omnibus Pietatem inspirabant.
 Columbani fama etiam ad Aulam Regis
 Burgundiæ pervasit. Regnabat tunc
 Guntramus, qui, postquam virum vidis-
 set, & loquentem audivisset, rogavit, ut
 in Regno suo Sedem figeret, jussitque, ut
 quæcunq[ue] vellet, peteret. Gratias
 .11.8. agit Vir Sanctus, dicens, nihil sibi in ve-
 tis esse, quam crucem suam tollere, &
 Jesum Christum sequi, atque in recepta-
 culum elegit vastam Vogesi montis soli-
 tudinem, ubi inter immania saxa in loco
 asperrimo veteris arcis olim *Anagratæ*
 hodie Anagrajum dictæ ruinas invenit, ubi
 bique cum suis habitare cœpit. Hoc pri-
 mum S. Columbani Monasterium fuit. In

In hac eremo Vir Sanctus ejusque Discipuli solis oleribus & arborum corticibus victitabant, cumque aliquando unus eorum in morbum incidisset, nihilque ad eum refocillandum haberent, ante Monasterii januam virum conspiciunt cum equis clitellariis panem aliosque cibos portantibus. Is dicebat, sibi subito fuisse Divinitus inspiratum, ut ipsis succurreret, rogavitque, ut sanitatem uxoris suæ jam integro anno febribus vexatæ, precibus a Deo peterent. Monachis orantibus ægrotans in illa hora sanata est. Alio tempore, postquam novem dies nullum aliud alimentum quam olera sylvestria & cortices habuissent, Caramtocus Monasterii Salicensis Abbas in somnio ipsorum inopiam edoctus misit Marculphum Cellerarium suum, qui annonam deferret. Is viæ nescius oravit Deum, ut equos dirigeret, qui nemine ducente recta usque ad Monasterium Anegrajense progressi sunt. Exinde magna populi multitudo ad videndum S. Columbanum veniebat, præsertim convolabant ægroti, qui omnes sanitati restituebantur. Solebat Vir Sanctus ad Festa solemnia secedere, ut in strictiore silentio se præpararet, & ad istud pietatis Exercitium antrum elegerat septem ferme milliaribus a Monasterio

Sæculum VI.
A. C. 590.

Columbanus
in Gallia.

U 3 Ana-

Sæculum VI. Anagrajensi distans, unde ursum expulserat, & suis precibus impetraverat, ut ibi fons emanaret.

Cum jam tunc ipsius Congregatio esset admodum magna, commodiorem locum in eadem eremo ad condendum Monasterium quæsit, atque Castrum octo miliaribus ab Anegrajo distitum invenit, quod Luxovium dicebatur. Id olim magnitissimum fuerat, & in nemore proximo, ubi densissimæ arbores stabant, adhuc dum Idola lapidea viscebantur, quorundam a Gentilibus adorata. Ibi S. Columbanus cœpit ædificare Monasterium, quo brevi Monachis repleto, animum adjecit ad ædificandum tertium, illudque ob aquarum abundantiam Fontes appellavit. His Monasteriis Præpositos quorum Pietatem perspectam habebat, dedit; ipse alternis vicibus in uno vel altero degens omnibus Regulam præbuit, quam hodieque habemus, diu in Gallis observatam.

§. X.

Regula S. Columbani.

*Cod. Reg.
tom. 2. p. 153.*

Sancti Columbani Regula brevis est, & imprimis ad excolendas Virtutes Monasticas, Obedientiam, Paupertatem, fugam & odium avaritiæ, Humilitatem, Castitatem, exteriorem interioremque sensuum refrigerationem, Silentium, Discretio-